

FAMILIE & VRIENDSCHAP

Lieve allemaal, ik denk dat ik hier ben namens iedereen die geen familie is, maar toch familie is. Herman gaf me altijd het gevoel dat ik familie was. Af en toe vertelde hij me zelfs dat hij de rol van vader een beetje op zich had genomen, omdat ik die rol niet had in mijn leven. Ik dirigeerde hem met alle liefde en respect naar de rol van opa, omdat ik die rol ook niet in mijn leven heb en ik denk dat het meer geschikt is.

Ik ken Herman en Henke al mijn hele leven. Ik kom al mijn hele leven bij jullie thuis, in het mooie Bruchem, dat we allemaal kennen.

Herman en Henke zijn de gulste mensen die ik ken.

Jullie hebben jullie huis met mij, jullie familie en vrienden gedeeld.

Herman en Henke hebben ervoor gezorgd dat ik me zo thuis voelde dat ik Bruchem mijn tweede thuis heb genoemd. Misschien nam ik de uitdrukking 'mijn huis is jouw huis' iets te serieus.

Ik ben jullie heel dankbaar dat ik me bij jullie zo thuis voelde, en nog steeds voel.

Ik leerde lopen in Bruchem, ik vierde er grote en kleine festivals. Ik heb zoveel mooie herinneringen kunnen maken in Bruchem. Dankzij Herman en Henke.

Jullie thuis is zo belangrijk voor me dat als ik twijfel wat ik van de mensen om me heen vind, ik me afvraag of ik ze mee zou willen nemen naar Bruchem, naar jullie.

Het mooiste aan de band die we tussen ons hadden (en die er volgens mij nog steeds is) is dat jij mij serieus nam, en ik jou ook... in de mate dat je serieus kunt blijven met Herman, natuurlijk.

Je hebt me nooit als een kind behandeld, ook al voeden we soms samen kinderen op.

Van kleins af aan hadden we geweldige gesprekken met elkaar.

We maakten elkaar aan het lachen, we lieten elkaar nadenken, we waren geïnteresseerd in elkaars leven.

Je vroeg altijd naar me, hoe het met me ging, wat ik deed. En ik was altijd enthousiast om nieuwe gebeurtenissen met je te delen. Ik liet je mijn vrienden zien, vertelde je over mijn opleiding, mijn werk, mijn levenskeuzes en hoe ik over dingen dacht. En met hetzelfde enthousiasme deelde jij met mij de dingen waar je mee bezig was. Het boek dat je aan het schrijven was, het boek dat je al geschreven had, het boek dat je nog aan het schrijven was.

Thomas Wessing!

We wilden elkaar trots maken en dat deden we.

Toen ik acht jaar oud was, gaf je me een belangrijke opdracht. Als je oud was, in een rolstoel zat en niets meer kon, moest ik je een berg opduwen met rolstoel en al en ik moest je een duwtje geven... misschien niet erg pedagogisch verantwoord om dat van een 8-jarig Kind te vragen... maar toch voelde ik me vereerd dat je me vroeg.

Familie & vriendschap door Thomas Wessing
23 november 2023